

Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ Δ Ρ Α Μ Α Σ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

κ. Ρούμεν Ράντωφ

26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

Ο εξοχώτατος Πρόεδρος της Βουλγαρίας κ. Ρούμεν Ράντεφ, με αφορμή την επίσκεψή του στην Ελλάδα, παρεχώρησε συνέντευξη στον δημοσιογράφο κ. Βασίλη Νέδο που δημοσιεύθηκε στην Καθημερινή (25 Ιουνίου 2017). Στην συνέντευξη που κακή τη μοίρα παραχωρήθηκε στις 24 Ιουνίου, ημέρα που οι πρόγονοί του, **εκατό χρόνια πριν**, εφορμούσαν για δεύτερη φορά στην Ιερά Μονή Εικοσιφοινίσσης χωρίς να αφήσουν φεύγοντας τίποτε πίσω τους, οδηγώντας μάλιστα και όλους τους μοναχούς στην ομηρία και τα καταναγκαστικά έργα για μια διετία περίπου, είπε τα εξής για τα κλεμμένα από την Μονή :

“Σύμφωνα με τη Συνθήκη του Νείγυ και τη βουλγαροελληνική συμφωνία του 1964, με την οποία έχουν διευθετηθεί όλες οι αμοιβαίες αξιώσεις, τα χειρόγραφα και τα εκκλησιαστικά σκεύη αποτελούν νόμιμη ιδιοκτησία του βουλγαρικού κράτους. Όλα τα χειρόγραφα έχουν ψηφιοποιηθεί και υπάρχουν σε μικροφίλμ. Έχουν δημιουργηθεί όλες οι προϋποθέσεις για

τη συντήρηση και τη μελέτη τους από Βούλγαρους και Έλληνες επιστήμονες” .

Η Ιερά Μητρόπολη Δράμας εκφράζει τη λύπη της διότι ο εξοχώτατος Πρόεδρος της Βουλγαρικής Δημοκρατίας φαίνεται να συνεχίζει την πάγια παραπλανητική βουλγαρική πολιτική, παρά την αμέριστη βοήθεια που δέχεται η χώρα του από την Ελληνική Πολιτεία, και ιδού γιατί:

1. Η Συνθήκη του Νειγύ, άρθρα 125, και 126, υποχρεώνει την βουλγαρική Κυβέρνηση να ψάξει, να βρει και να επιστρέψει όσα έκλεψαν τα βουλγαρικά στρατεύματα κατοχής, μέσα από ένα συστηματικό πρόγραμμα λεηλασιών και κλοπών που σχεδιάστηκε από την βουλγαρική Κυβέρνηση. Μάλιστα η παράγραφος 2 του άρθρου 125 της συγκεκριμένης συνθήκης την υποχρεώνει να ψηφίσει Νόμο για την απόδοση και όσων κλεμμένων βρίσκονται στην κατοχή ιδιωτών.

2. Η Βουλγαρία από τα εκατοντάδες κλεμμένα εκκλησιαστικά κειμήλια και χειρόγραφα της Εικοσιφοινίσσης επέστρεψε το 1923 16 περίπου σπαράγματα χειρογράφων ισχυριζόμενη ότι δεν έχει τίποτε άλλο στην κατοχή της, και ότι δεν ευθύνεται για τις κλοπές που τις πραγματοποίησαν δήθεν “άτακτοι Τούρκοι” , ενώ η ίδια κρατούσε τα κλεμμένα σε “κλειστά αρχεία και κλειστές συλλογές” στην Ακαδημία Επιστημών της Σόφιας (στο Κέντρο Ντούϊτσεφ) και στο Εθνικό Μουσείο της Σόφιας ως το 1990, όταν και αποφάσισαν οι Βούλγαροι να κάνουν γνωστή την ύπαρξή τους.

3. Η αναφορά ως εκ τούτου του εξοχωτάτου Προέδρου της Βουλγαρίας ότι το θέμα λύθηκε με την "βουλγαροελληνική συμφωνία του 1964" είναι τουλάχιστον άσχετη, **διότι πώς λύθηκε ένα θέμα που οι Βούλγαροι ισχυρίζονταν ότι δεν υπάρχει και ότι δεν έχουν τίποτε κλεμμένο στην κατοχή τους;** Ότι το θέμα εκρατείτο κρυφό και ήταν γνωστό μόνο σε έναν κλειστό κύκλο ανθρώπων στην κομμουνιστική Βουλγαρία αποδεικνύεται από την αναφορά του πράκτορα της Κρατικής Ασφάλειας της Βουλγαρίας με την κωδική ονομασία "Bogdan", του 1977, που είδε το φως της δημοσιότητας στην Σόφια τελευταία, και την οποία θα έπρεπε να είχε αναγνώσει ο εξοχώτατος κύριος Πρόεδρος της Βουλγαρίας.

4. Ειδικότερα για την βουλγαροελληνική συμφωνία του 1964, αυτή αφορούσε στις τεταμένες σχέσεις που δημιουργήθηκαν μεταξύ Ελλάδας, Γιουγκοσλαβίας, Αλβανίας και Βουλγαρίας, λόγω κυρίως της βοήθειας που παρείχαν και οι Βούλγαροι σε Έλληνες αντάρτες του «Δημοκρατικού στρατού», σε συνέχεια της συσταθείσης το 1947 Επιτροπής του ΟΗΕ, και της Συνθήκης Ειρήνης του 1947, που επέβαλε στην Βουλγαρία την καταβολή αποζημίωσης ύψους 45 εκατομμυρίων δολαρίων στην Ελλάδα προκειμένου να αποκατασταθούν οι διπλωματικές σχέσεις των δύο κρατών. **Δεν ετέθη ποτέ θέμα κλεμμένων κειμηλίων και χειρογράφων τα οποία άλλωστε, κατά την διαβεβαίωση των Βουλγάρων, δεν κατείχαν.**

Καλούμε ως εκ τούτου

1. Τον εξοχώτατο Πρόεδρο και την Βουλγαρική πολιτική Ηγεσία, να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και στο πλαίσιο των συνθηκών καλής γειτονίας, που πρέπει μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη να είναι στόχος όλων, να επιστρέψουν, **εκατό χρόνια μετά τη λεηλασία και την κλοπή**, τα εκατοντάδες κλεμμένα εκκλησιαστικά κειμήλια και χειρόγραφους κώδικες της Ιεράς Μονής Εικοσιφοινίσσης, και όχι μόνο, που έχουν στην κατοχή τους,

2. Την Ελληνική Πολιτεία να αναλογισθεί ότι στο θέμα της Βουλγαρίας, κυρίως στο ζήτημα της προσέγγισής της με την Δύση και την Ευρωπαϊκή Ένωση, έδωσε ανιδιοτελώς πολλά τα τελευταία χρόνια, χωρίς να βρει ως σήμερα καμιά ανταπόκριση ή έστω κίνηση καλής θέλησης στο θέμα, από την πλευρά της Βουλγαρίας. Η Ελληνική Πολιτεία, προστατεύοντας την πολιτιστική περιουσία και κληρονομιά της χώρας, θα πρέπει επιτέλους να σταθμίσει την στάση της στο θέμα της εξέλιξης των σχέσεων της Βουλγαρίας προς την Ευρώπη, την Νομισματική Ένωση κ.λπ., που δεν θα πρέπει από την γείτονα χώρα να θεωρείται δεδομένη, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ